

delen af vedvarende energi til 20 pct. af vores bruttoenergiforbrug allerede i 2011, og ifølge den seneste energistatistik ser det ud til, at vi når 21 pct. i 2011.

Så skal vi videre, og også det er vi i fuld gang med. Som bekendt har vi lige udsendt et udbud på det, der kan blive verdens største havmøllepark, som kan levere 400 MW, hvilket svarer til 400.000 husstandes elforbrug, mellem Djursland og Anholt, og jeg har bedt Energistyrelsen fremskynde analysen af Kriegers Flak: Hvor hurtigt vil der kunne iværksættes et havmølleprojekt her? Det bud får vi inden sommeren.

Europa-Kommissionen har offentliggjort en økonomisk genopretningsplan med en række konkrete støtteværdige projekter, og et af disse projekter omfatter en fælles svensk-tysk-dansk elforbindelse i Østersøen med henblik på at billiggøre havmølleprojekter som Kriegers Flak, og som EU-Kommissionen vil øremærke 150 mio. euro til, altså godt og vel 1 mia. kr. Den mulighed vil regeringen selvfølgelig forsøge at udnytte.

Med andre ord: Vi er allerede i fuld gang med udbygningen frem mod 2020, hvor Danmark i den interne EU-opgavefordeling har påtaget sig at få 30 pct. af sit totale energiforbrug fra vedvarende energi. Det er faktisk den næsthøjeste udvidelse i hele EU. Vi skal gå fra 17 til 30 pct., og kun Storbritannien overgår det med nogle få decimaler. Men deres udgangspunkt er unægtelig også et andet, de skal nemlig gå fra 1,3 til 15 pct. vedvarende energi.

Inden sommeren næste år skal Danmark udarbejde en vedvarende energi-handlingsplan til Europa-Kommissionen, hvor vi år for år frem til 2020 skal gøre rede for, hvilke virkemidler vi planlægger at anvende for at nå vores mål. Planen vil ud over havmøller naturligvis omfatte møller på land, øget anvendelse af affald i de centrale kraftværker, biogas og anden biomasse samt individuelle og store varmepumper. Lad mig i øvrigt også nævne, at regeringen er i gang med at udarbejde en strategi for den langsigtede energiforsyningssikkerhed, naturligvis også med sigte på en fremtidig uafhængighed af fossile brændsler.

Men er der så ikke her og nu en manko i vores CO₂-regnskab? Jo, Energistyrelsens seneste fremskrivning fra den 30. april viser – ganske vist med en række meget usikre forudsætninger – at der ser ud til at kunne blive en manko på ca. 1 mio. t CO₂-ækvivalenter pr. år i perioden 2008-2012. Resultatet er dog usikkert, f.eks. inklude-

rer fremskrivningen ikke alle regeringens initiativer. Man har nemlig kun medtaget, hvad der allerede er vedtaget, og man har f.eks. ikke taget højde for en lavere økonomisk vækst end tidligere antaget, hvilket jo isoleret set vil påvirke mankoen i nedadgående retning.

Kl. 10:35

Som statsministeren også fremhævede, vil regeringen til efteråret fremlægge en samlet dansk klimastrategi for årene 2013-2020, der skal præsentere de virkemidler, som kan tages i anvendelse på tværs af de ikkekvotebelagte sektorer. Men også for perioden indtil 2013 kan det i lyset af de nye beregninger blive nødvendigt at tage endnu flere virkemidler i brug, og det vil regeringen i givet fald gøre, som statsministeren også klart sagde. Regeringen lever op til sine forpligtelser, så Danmark kan leve op til sine forpligtelser.

Også i energiaftalens regi sker der en tæt opfølgning. Dels skal parterne sætte sig sammen i 2010 for at drøfte supplerende initiativer efter 2011, dels mødes parterne løbende og gør hvert år i september formel status for mål og igangsatte analyser.

Liberal Alliance spørger til import af a-kraftbaseret el i sammenhæng med folketingsbeslutningen fra 1985 om ikke at anvende a-kraft i Danmark. Jamen det danske elsystem er tæt sammenvævet med f.eks. Norges og Sveriges, og ja: Sverige producerer en del af sin el ved hjælp af atomkraft, men jeg ser ingen modstrid med Folketingets beslutning fra 1985 om, at Danmark ikke selv vil have atomkraftværker, og det faktum, der jo har været et faktum i masser af år, og som givetvis også vil være det i en fossilbrændselfri fremtid.

Siden Folketinget i 1985 besluttede, at atomkraft ikke skulle indgå i den danske energiplanlægning, har energipolitikken drejet sig om energibesparelser, effektive værker, brændselsomlægninger og vedvarende energi. Det synes jeg egentlig vi som samfund har haft rigtig megen glæde af, også udviklingsmæssigt, jobmæssigt og eksportmæssigt, og derfor har jeg svært ved at få øje på de rigtig gode grunde til, at vi igen skulle tage fat på atomkraftdebatten i Danmark. Skulle vi ikke hellere koncentrere kræfterne om at være verdensmester, også i fremtidens nye teknologier, frem for at bruge oceaner af tid på at genopføre fortidens sange?

Når jeg tænker på, hvor meget bøvl det giver bare at få opstillet et par vindmøller i landskabet, tør man næsten ikke tænke på, hvor umulig